

บทที่ 5

สรุปและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ทักษะเกี่ยวกับโรคเอดส์ กับพฤติกรรมการป้องกันโรคเอดส์ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยขอนแก่น ผู้วิจัย ขอสรุปประเด็นเป็นลำดับที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

5.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

(5.1.1) เพื่อศึกษาถึงลักษณะ ความรู้ ทักษะเกี่ยวกับโรคเอดส์กับพฤติกรรมการป้องกันโรคเอดส์ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยขอนแก่น

(5.1.2) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ทักษะเกี่ยวกับโรคเอดส์ กับพฤติกรรมการป้องกันโรคเอดส์ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยขอนแก่น

5.2 สมมติฐานการวิจัย

(5.2.1) ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทักษะเกี่ยวกับโรคเอดส์ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยขอนแก่น

(5.2.2) ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการป้องกันโรคเอดส์ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยขอนแก่น

(5.2.3) ทักษะเกี่ยวกับโรคเอดส์ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการป้องกันโรคเอดส์ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยขอนแก่น

5.3 วิธีการดำเนินการวิจัย

(5.3.1) กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำนวน 522 คน แบ่งเป็นเพศชายจำนวน 242 คน เพศหญิงจำนวน 280 คน จาก 16 คณะคือ คณะวิทยาศาสตร์, คณะเกษตรศาสตร์, คณะวิศวกรรมศาสตร์, คณะศึกษาศาสตร์, คณะพยาบาลศาสตร์, คณะแพทยศาสตร์, คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, คณะเทคนิคการแพทย์,

คณะสาธารณสุขศาสตร์, คณะทันตแพทยศาสตร์, คณะเภสัชศาสตร์, คณะเทคโนโลยี,
คณะสัตวแพทยศาสตร์, คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์, คณะวิทยาการจัดการ และ
คณะศิลปกรรมศาสตร์

การเลือกกลุ่มตัวอย่างเป็นแบบการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยสุ่มจากทะเบียนนักศึกษาของแต่ละคณะตามสัดส่วนชาย/หญิง

(5.3.2) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามประกอบด้วยข้อมูลส่วนตัว ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ ทักษะการป้องกันโรคเอดส์และพฤติกรรมป้องกันการป้องกันโรคเอดส์ ตรวจสอบความเที่ยงตรงด้านเนื้อหาโดยผู้ทรงคุณวุฒิ 4 ท่าน คือ อาจารย์แพทย์คณะแพทยศาสตร์ ผู้เชี่ยวชาญเรื่องโรคเอดส์ 1 ท่าน,พยาบาลผู้เชี่ยวชาญเรื่องโรคเอดส์ 1 ท่าน และอาจารย์ภาควิชาจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ 2 ท่าน และการหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ ใช้สูตรคูเดอร์ ริชาร์ดสัน (KR-20) ส่วนแบบสอบถามทักษะการป้องกันโรคเอดส์ และแบบสอบถามพฤติกรรมป้องกันการป้องกันโรคเอดส์ ใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาช (Cronbach's Alpha Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.8105, 0.7494 และ 0.8654 ตามลำดับ

(5.3.3) การรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลนักศึกษา 16 คณะภายใน 2 สัปดาห์

5.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

มีขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

(5.4.1) แจกแจงความถี่และอัตราร้อยละของข้อความถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป

(5.4.2) แจกแจงความถี่และอัตราร้อยละของคำตอบรายข้อของแบบสอบถามความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์

(5.4.3) คำนวณหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนรายข้อของแบบวัด ทักษะการป้องกันโรคเอดส์และพฤติกรรมป้องกันการป้องกันโรคเอดส์

(5.4.4) คำนวณหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ ทักษะการป้องกันโรคเอดส์และพฤติกรรมป้องกันการป้องกันโรคเอดส์

(5.4.5) วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์กับทัศนคติเกี่ยวกับโรคเอดส์ ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์กับพฤติกรรมการป้องกันโรคเอดส์และ ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติเกี่ยวกับโรคเอดส์กับพฤติกรรมการป้องกันโรคเอดส์โดย การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient)

5.5 ผลการวิจัย พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ในระดับ ปานกลาง ร้อยละ 54.0 มีทัศนคติเกี่ยวกับโรคเอดส์ในระดับดี ร้อยละ 73.6 และมีพฤติกรรมการป้องกันโรคเอดส์อยู่ในระดับดี ร้อยละ 78.5 นอกจากนี้ยังพบว่า

(5.5.1) ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติเกี่ยวกับโรคเอดส์ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

(5.5.2) ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันโรคเอดส์ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

(5.5.3) ทัศนคติเกี่ยวกับโรคเอดส์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการป้องกันโรคเอดส์ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5.6 ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

(5.6.1) ทำให้นักศึกษามีแนวทางในการค้นหาวิธีป้องกันตนเองให้พ้นจากโรคเอดส์ โดยเน้นการปลูกฝังทัศนคติโดยใช้สื่อที่เข้าถึงได้ง่าย

(5.6.2) ข้อมูลที่ได้จากการวิจัย เมื่อนำเสนอแก่ผู้บริหารของมหาวิทยาลัย จะทำให้ตระหนักและหาแนวทางป้องกันโรคเอดส์ให้แก่นักศึกษา

(5.6.3) ทำให้ผู้บริหารมหาวิทยาลัยมีแนวทางในการจัดอบรมให้ความรู้ และเน้นการปลูกฝังทัศนคติในการป้องกันโรคเอดส์แก่นักศึกษา

(5.6.4) ข้อมูลที่ได้จากการวิจัย จะเป็นข้อมูลเบื้องต้นและเป็นแนวทางในการทำวิจัยเรื่องโรคเอดส์ต่อไป

(5.6.5) หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะได้จัดนิยามบาลหรือบุคลากรที่มีความรู้ มาจัดบริการแนะแนวให้ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ และวิธีป้องกันแก่นักศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น เพื่อให้ นักศึกษามีทัศนคติที่ดีส่งผลให้นักศึกษามีพฤติกรรม การป้องกันที่ดีตามไปด้วย

5.7 ข้อเสนอแนะ

(5.7.1) **ด้านจิตวิทยาการศึกษา** ควรปลูกฝังให้นักศึกษามีทัศนคติที่ดีในการ ป้องกันโรคเอดส์และไม่รังเกียจผู้ป่วยเอดส์แต่ให้การช่วยเหลือสังคมไม่ว่าเป็นการ เผยแพร่ความรู้หรือการรณรงค์ต่อต้านโรคเอดส์ร่วมกับหน่วยงานของรัฐและเอกชน การปลูกฝังทัศนคตินั้น ควรจะใช้วิธีการให้ความรู้ที่เข้าใจได้ง่าย ใช้สื่อที่น่าสนใจ เช่น การจัดทำโปสเตอร์สีสันสดใส มีข้อความที่ดึงดูดใจ การสอดแทรกความรู้เล็ก ๆ น้อย ๆ ความรู้สึกที่ดีต่อผู้ป่วยโรคเอดส์ในรายการเพลงที่กลุ่มนักศึกษารับฟัง เป็นต้น

(5.7.2) **ด้านบริหาร** ผู้บริหารมหาวิทยาลัยต้องตระหนักถึงปัจจัยที่มีผลต่อ พฤติกรรมการป้องกันโรคเอดส์ของนักศึกษา นั่นก็คือ การมีแรงจูงใจให้ปฏิบัติจาก การมีทัศนคติที่ดีโดยต้องประสานงานร่วมมือกับฝ่ายสาธารณสุขในการหาแนวทางให้ นักศึกษาปรับเปลี่ยนพฤติกรรม การป้องกันโรคเอดส์ให้ถูกต้องยิ่งขึ้น เช่น สนับสนุนสื่อ ความรู้ที่เข้าถึงกลุ่มนักศึกษาได้มากที่สุด การให้ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ที่เหมาะสม ทันสมัย น่าสนใจ เข้าใจง่าย ผ่านสื่อวิทยุ โทรทัศน์ เช่นการแทรกความรู้ในรายการ วิทยุของมหาวิทยาลัย

- จัดกลุ่มอาจารย์แนะแนวหรืออาจารย์ที่ปรึกษาแต่ละคณะให้ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์แก่นักศึกษาเป็นกลุ่มเล็ก ๆ เพื่อให้เกิดความทั่วถึง สามารถ แลกเปลี่ยนความรู้และปัญหาต่าง ๆ ได้ และเกิดความไว้วางใจ

- สนับสนุนการศึกษาวิจัย เพื่อให้ทราบถึงปัญหาและแนวทางที่ถูก ต้องเกี่ยวกับโรคเอดส์ในกลุ่มนักศึกษา เพื่อจะได้ป้องกันและแก้ไขอุปสรรคต่าง ๆ ให้ตรงจุด

- กลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน (Peer Participatory) การจัดกลุ่มให้ความรู้กันเองในหมู่นักศึกษา โดยมีตัวแทนนักศึกษาที่ผ่านการอบรมจากวิทยากรหรือบุคลากรสาธารณสุขเป็นผู้ถ่ายทอดเช่น ชมรมหรือสโมสรคณะต่าง ๆ จัดโครงการให้ความรู้แก่นักศึกษาใหม่ เพื่อให้มีทัศนคติที่ดียิ่งขึ้นต่อโรคเอดส์

(5.7.3) ด้านการปฏิบัติของนักศึกษา

- นักศึกษาควรศึกษาค้นคว้าหาความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์เพิ่มเติมอย่างสม่ำเสมอ เพราะความรู้ใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้นจะทำให้ทราบถึงพัฒนาการของวิธีการป้องกัน รักษา โรคเอดส์ อันจะเป็นแรงจูงใจให้มีทัศนคติที่ดีต่อโรคเอดส์ยิ่งขึ้น ส่งผลให้มีระดับพฤติกรรมที่ดีขึ้นในการป้องกัน

- นักศึกษาควรตระหนักว่า โรคเอดส์ยังไม่มีวิธีการรักษาให้หาย เพราะฉะนั้นการป้องกันตนเองจากโรคเอดส์ จึงยังเป็นวิถีทางที่ดีที่สุดในปัจจุบัน

- นักศึกษาในฐานะประชาชนของประเทศชาติ ควรช่วยรณรงค์จัดให้ความรู้แก่นักเรียน ประชาชนในกลุ่มต่าง ๆ, ประชากรในกลุ่มเสี่ยง อันเป็นประโยชน์แก่สังคมส่วนรวม โดยเน้นการสร้างทัศนคติที่ดีเพราะถ้าหากให้ความรู้ที่เจาะลึกจนเกินไปอาจจะทำให้ประชาชนรู้สึกเป็นเรื่องยุ่งยากและน่ากลัว เกิดทัศนคติที่ไม่ดีต่อสถานการณ์โรคเอดส์ได้

(5.7.4) ด้านการศึกษา

- จัดให้มีการเรียนการสอน สอดแทรกเนื้อหาใหม่ ๆ เกี่ยวกับโรคเอดส์ในชั้นเรียน โดยผ่านสื่อที่ดึงดูดใจและทันสมัย เป็นแรงจูงใจให้สนใจเนื้อหาอันจะส่งผลต่อทัศนคติและพฤติกรรมให้ดียิ่งขึ้น

- ควรจัดแหล่งข้อมูลเรื่องโรคเอดส์เช่น สไลด์ วิดีทัศน์ แผ่นพับให้ทันสมัยอยู่เสมอและเพียงพอ เพื่อให้อาจารย์และนักศึกษาได้ค้นคว้า ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม

(5.7.5) ด้านการวิจัย

- ควรศึกษาเปรียบเทียบความรู้ ทัศนคติเกี่ยวกับโรคเอดส์และพฤติกรรมการป้องกันโรคเอดส์ของนักศึกษา ก่อนและหลังจัดอบรมให้ความรู้เรื่องโรคเอดส์ในแต่ละครั้ง

- ควรศึกษาถึงปัจจัยอื่น ๆ ที่มีผลต่อพฤติกรรมการป้องกันโรคเอดส์ของนักศึกษา เช่น เพศ, ความเชื่อ, ค่านิยม, ฐานะทางเศรษฐกิจ เป็นต้น
- ควรศึกษาถึงปัจจัยต่าง ๆ ที่ทำให้เกิดความเสี่ยงต่อการติดเชื้อโรคเอดส์ในหมู่นักศึกษา
- ควรศึกษาและพัฒนาเครื่องมือในการวิจัยให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น การศึกษาครั้งต่อไปควรมีการจำแนกเพศหรือลักษณะ กลุ่มคณะ นอกจากนี้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลควรคำนึงถึงความเป็นส่วนตัวในการตอบแบบสอบถามด้วย โดยเฉพาะเรื่องการมีเพศสัมพันธ์